



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 843

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 6 octombrie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 321 din 1 aprilie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă.....	2–6	tehnice „Instrucțiune tehnică de execuție pentru soluțiile de îmbunătățire a terenului de fundare, indicativ RTC 17-2026”	9–10	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
791. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și comasarea numerelor de inventar aferente acestor bunuri aflate în administrarea Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov.....	7–8	1.205/1.449. — Ordin al ministrului energiei, interimar, și al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, interimar, pentru aprobarea Procedurii privind analiza, verificarea, validarea și plata cererilor de decontare, precum și alimentarea conturilor cu sumele necesare decontării compensației prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei	11–13	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
316. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Dan-Alexandru Groza a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Administrației Fondului pentru Mediu	9	ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		Decizia nr. 1.413 din 19 martie 2026 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal		14–16
1.092. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea soluțiilor de îmbunătățire a terenului de fundare și a lucrărilor din pământ, indicativ RTC 16-2026”, precum și a reglementării				

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 321

din 1 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marius Alin Cristea în Dosarul nr. 27.762/3/2018 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și de Teodora Condruz în Dosarul nr. 27.762/3/2018/a1 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 487D/2021.

2. Termenul inițial pentru judecarea excepției de neconstituționalitate a fost stabilit pentru data de 15 ianuarie 2026, când, având în vedere că citarea autoarei excepției de neconstituționalitate nu a fost realizată, în temeiul dispozițiilor art. 153 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat judecarea cauzei pentru data de 17 februarie 2026. La această dată au avut loc dezbaterile în ședința publică, în prezența autoarei excepției Teodora Condruz, lipsind celelalte părți, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii, susținerea acestora fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea a amânat pronunțarea, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru data de 1 aprilie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 181 din 9 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 27.762/3/2018/a1, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă.** Curtea a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului formulat împotriva unei încheieri prin care Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale.

4. Excepția a fost invocată de Marius Alin Cristea în cadrul unei cauze având ca obiect soluținarea unei cereri de constatare a caracterului ilicit al faptelor comise de Societatea Allianz Ţiriac Asigurări — S.A. și de reparare a prejudiciului provocat prin plata unei sume de bani, precum și de Teodora Condruz, în calitate de intervenientă accesorie, în cadrul recursului declarat împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii învederează, în esență, că dispozițiile de procedură civilă criticate sunt discriminatorii și contravin principiului priorității dreptului Uniunii Europene. Aceștia susțin că o persoană fizică, având calificarea de consilier juridic conform Clasificării ocupațiilor din România, are dreptul să reprezinte în instanță persoane juridice, conform art. 84 din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, dacă aceeași persoană dorește să reprezinte o altă persoană fizică în baza unui mandat autentic, i se refuză acest drept, deși cunoștințele juridice sunt identice. Această diferență de tratament este nejustificată și discriminatorie.

6. Autorii subliniază că orice consilier juridic, indiferent dacă activează în cadrul unei entități publice sau private, trebuie să facă dovada studiilor juridice, iar entitățile private includ și societățile definite în art. 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (UE). Prin urmare, orice persoană fizică resortisantă a unui stat membru al UE are dreptul să fie reprezentată de un consilier juridic, inclusiv în baza unui mandat, dacă nu există incompatibilități legale.

7. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât nu se poate vorbi despre o încălcare a principiului egalității. Instanța subliniază existența unei diferențe esențiale între statutul consilierului juridic și cel al avocatului, diferență care justifică un tratament juridic distinct.

8. Consilierul juridic, conform Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, are dreptul să reprezinte doar persoanele juridice în cadrul entității în care activează, fie ca funcționar public, fie ca salariat. În schimb, avocatul, potrivit Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, este independent și are plenitudinea competenței de a reprezenta în fața instanțelor și a altor autorități atât persoane fizice, cât și juridice, în condițiile legii. Această distincție este consolidată și de prevederile art. 3 din legea care reglementează profesia de avocat, care stabilesc că activitățile de asistență și reprezentare juridică pot fi realizate exclusiv de către avocat, cu excepțiile exprese prevăzute de lege — una dintre ele fiind chiar art. 83 din Codul de procedură civilă, care permite reprezentarea de către o rudă cu studii juridice.

9. Instanța consideră că această diferențiere nu este discriminatorie, ci derivă din natura și finalitatea diferite ale celor două profesii. În ceea ce privește invocarea dreptului unional, instanța reține că principiile consacrate de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie aplicate cu respectarea cadrului legislativ național și a circumstanțelor particulare ale fiecărei situații.

10. Referitor la art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care garantează dreptul la un proces echitabil și la reprezentare juridică, instanța subliniază că acest drept trebuie concretizat prin legislația fiecărui stat membru, fără a impune uniformizarea regimurilor profesionale. De asemenea, libertatea de alegere a ocupației, reglementată de art. 15 din Cartă, nu este afectată de existența unor condiții legale de

exercitare a profesiei, atât timp cât acestea nu golesc de conținut dreptul în sine.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate respectă principiile constituționale privind accesul liber la justiție și egalitatea în fața legii, făcând astfel referire la jurisprudența Curții Constituționale, inclusiv la Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. Guvernul subliniază că art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă permite reprezentarea convențională a persoanelor fizice în instanță, fie prin avocat, fie prin alt mandatar. Totuși, dacă mandatarul nu este avocat, acesta nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării, cât și în cea a dezbaterilor. Această restricție nu afectează dreptul la apărare, deoarece mandatarul poate formula cereri, ridica excepții, propune probe și depune concluzii scrise, iar partea poate participa personal la dezbateri.

13. Interdicția ca un consilier juridic să reprezinte persoane fizice în instanță derivă din Legea nr. 514/2003, care limitează atribuțiile acestuia la apărarea intereselor entității juridice în cadrul căreia activează. Spre deosebire de avocat, care este independent și are competență generală în fața instanțelor, consilierul juridic are un statut profesional diferit, justificându-se astfel un tratament juridic distinct.

14. În plus, Guvernul invocă jurisprudența Curții Constituționale (deciziile nr. 860 din 17 decembrie 2019, nr. 77 din 23 februarie 2016, nr. 332 din 10 aprilie 2012), care a confirmat constituționalitatea reglementării, arătând că limitările impuse mandatarilor neavocați sunt opțiuni legislative legitime, menite să protejeze integritatea actului de justiție și să asigure calitatea reprezentării juridice.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei prezente, concluziile procurorului, memoriul depus în susținerea excepției de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „(1) (...) *Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor.*”

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi. Totodată, în temeiul art. 148 alin. (2) din Constituție, se invocă art. 15 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel încât Curtea reține drept normă de referință art. 41 alin. (1) din Constituție, astfel cum acesta se interpretează și prin prisma exigențelor textului de drept european menționat. De asemenea, sunt invocate

exigențele art. 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, referitoare la asimilarea, în aplicarea dreptului de stabilire, a societăților constituite în conformitate cu legislația unui stat membru cu persoanele fizice resortisante ale statelor membre.

19. Preliminar soluționării prezentei cauze, Curtea reține că autoarea Teodora Condruz a formulat o cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară spre a se da o interpretare autentică prevederilor unionale în sensul că profesia de consilier juridic este exercitată conform unei forme reglementate. Întrucât aceste chestiuni se află în legătură directă cu excepția de neconstituționalitate, Curtea a unit fondul excepției cu cererea formulată. Cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene a fost formulată de autoare „spre a se da interpretarea autentică prevederilor art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prevederilor art. 6 alin. (3) din Tratatul Uniunii Europene și prevederilor art. 54 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene raportat la Răspunsul Parlamentului României — Camera Deputaților nr. 2/394 din 22 ianuarie 2026 în referire la confirmarea avizului înainte de publicarea în Monitorul Oficial al României a Statutului privind profesia de consilier juridic, răspuns cu incidență directă asupra prevederilor art. 7 pct. 3.6 din Codul fiscal”.

20. În privința condițiilor de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională reține că acestea au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a instanței europene. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în Cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că art. 177 (devenit art. 267) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecării sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității”. De asemenea, prin Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia” (a se vedea Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragraful 26, Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, paragraful 20, sau Decizia nr. 4 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 31 iulie 2023, paragraful 17).

21. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, îi revine Curții Constituționale sarcina să aprecieze dacă întrebarea subsumată cererii de sesizare a instanței de la Luxemburg este relevantă și necesară cauzei *a quo*, în sensul de a stabili dacă decizia Curții de Justiție va conduce la constatarea constituționalității sau

neconstituționalității dispozițiilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă.

22. Curtea observă, sub un prim aspect, că întrebarea preliminară propusă de către autoarea excepției de neconstituționalitate spre a fi adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este aptă să influențeze soluția ce urmează să fie pronunțată în cauză. Având în vedere că instanța de contencios constituțional trebuie să verifice dacă dispozițiile naționale în discuție încalcă prevederi constituționale, trimiterea către Curtea de Justiție a Uniunii Europene este justificată numai dacă interpretarea dreptului Uniunii este indispensabilă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate. Or, întrebarea propusă este formulată la un nivel de generalitate care nu leagă în mod direct norma națională contestată de o problemă de interpretare a dreptului Uniunii Europene necesară pentru hotărâre.

23. Sub un al doilea aspect, art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene conține standarde generale de protecție a dreptului la un proces echitabil și a independenței justiției, iar Curtea de Justiție a Uniunii Europene a oferit deja prin jurisprudența sa clarificări referitoare la limitele și modalitățile de aplicare ale acestor standarde, recunoscând totodată marja de apreciere a statelor membre în organizarea procedurilor interne, în special în materie procesuală și de remediu intern (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 14 noiembrie 2024, pronunțată în Cauza C-197/23 S. S.A. v C. sp. z o.o., Hotărârea din 30 aprilie 2024, pronunțată în Cauza C-670/22 M.N. — *EncroChat*, Hotărârea din 8 decembrie 2022, pronunțată în Cauza C-348/21 HYA și alții).

24. În acest cadru normativ trebuie analizată și sfera de aplicare a art. 54 alin. (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că societățile constituite în conformitate cu legislația unui stat membru sunt asimilate persoanelor fizice resortisante ale statelor membre, însă exclusiv în aplicarea dispozițiilor referitoare la libertatea de stabilire. Această asimilare are un caracter strict funcțional și nu poate fi extinsă dincolo de domeniul specific al libertății de stabilire. Așadar, societățile comerciale nu pot fi tratate ca persoane fizice resortisante în alte contexte juridice, iar această interpretare nu poate produce efecte asupra aplicării art. 7 pct. 3.6 din Codul fiscal, care reglementează o categorie distinctă, respectiv persoana fizică ce face parte dintr-un corp profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei.

25. Totodată, dreptul la apărare, ca element intrinsec al dreptului la un proces echitabil, presupune posibilitatea persoanei fizice de a fi consiliată, reprezentată și apărată în fața instanțelor. Legislația procesuală civilă națională, prin art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, permite reprezentarea convențională a persoanelor fizice de către un mandatar care nu este avocat, însă cu limitarea expresă că acesta nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat. Această reglementare reflectă un echilibru între libertatea de a mandata o persoană de încredere și necesitatea ca acțiunile juridice cu impact decisiv asupra soluționării cauzei să fie formulate de un profesionist al dreptului, în acord cu exigențele unui proces echitabil.

26. În concluzie, interpretarea sistematică a normelor europene și naționale conduce la ideea că drepturile fundamentale privind accesul la justiție și apărarea nu pot fi extinse artificial pentru a conferi societăților un statut echivalent persoanelor fizice în afara sferei libertății de stabilire. De asemenea, regimul reprezentării procesuale a persoanelor fizice, inclusiv limitările impuse mandatarilor neavocați, este pe deplin compatibil cu standardele europene privind dreptul la un proces echitabil, întrucât urmărește garantarea unei apărări efective și a unei administrări corecte a justiției, situația consilierilor juridici în raport cu persoanele fizice fiind una

restrictivă, deoarece natura profesiei de consilier juridic este intrinsec legată de furnizarea de servicii pentru o entitate juridică, respectiv angajatorul.

27. În aceste condiții, Curtea Constituțională apreciază că nu există o necesitate de a adresa întrebarea preliminară propusă pentru a se da interpretare autentică prevederilor art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, deoarece acestea pot fi aplicate în mod concret în lumina standardelor de drept unional deja consacrate.

28. Mai mult, Curtea observă că întrebarea propusă vizează aspecte procedurale referitoare la desfășurarea procesului în fața instanței judecătorești, respectiv dispozițiile speciale privind reprezentarea convențională a părților, aspect care ține de modul în care statul membru asigură accesul participanților la procesul civil. Aceste chestiuni sunt, în mod firesc, susceptibile de a fi apreciate prin prisma Legii fundamentale și a dreptului procesual civil intern, raportat la cerințele generale ale dreptului Uniunii Europene, însă întrebarea formulată nu probează că interpretarea dreptului Uniunii este indispensabilă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate, deoarece prin intermediul acesteia se solicită, de fapt, o reglementare procedurală de o precizie absolută și general valabilă, în sensul reglementării reprezentării identice a părților în judecată, indiferent de statutul juridic sau calitatea procesuală a părților, și nu o clarificare a unei norme a dreptului Uniunii neclare sau contradictorii.

29. Astfel, întrebările care cer o formulare procedurală detaliată (în speță, identitatea absolută de tratament din punctul de vedere al reprezentării convenționale dintre persoanele fizice și cele juridice) nu sunt necesare pentru a decide dacă dispozițiile naționale respectă dreptul Uniunii Europene, fiind mai degrabă chestiuni de oportunitate procedurală internă ce țin de autonomia procedurală a statelor.

30. Prin urmare, având în vedere lipsa de relevanță/pertinență a întrebării preliminare, raportată la cauza de față, precum și faptul că dispozițiile invocate sunt clare, atât prin conținutul normativ al acestora, cât și prin prisma jurisprudenței constante în materie a Curții de Justiție a Uniunii Europene amintite anterior în paragraful 23, cererea de sesizare a acestei instanțe, formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate, este neîntemeiată.

31. Totodată, în memoriul depus la dosarul cauzei, autoarea excepției de neconstituționalitate a apreciat că dispozițiile ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu pot fi disjuncte de analiza simultană și a altor prevederi din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Or, referitor la extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate, potrivit jurisprudenței sale constante, spre exemplu, Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011, Curtea a reținut că litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, modificarea prin extindere a obiectului excepției de neconstituționalitate față de cel inițial, în raport cu care a fost solicitată instanței judecătorești sesizarea instanței de contencios constituțional, este inadmisibilă.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost invocată de reclamantul Marius Alin Cristea în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea unei cereri de constatare a caracterului ilicit al faptelor comise de Societatea Allianz Țiriac Asigurări — S.A. și de reparare a prejudiciului provocat prin plata unei sume de bani. În cadrul acestui litigiu, reclamantul a fost reprezentat convențional de doamna consilier juridic Teodora Condruz, în baza unei procuri judiciare, în calitate de mandatar. La termenul din data de

22 aprilie 2019, instanța de fond a pus în vedere mandatarului reclamantului că, față de dispozițiile art. 83 din Codul de procedură civilă, nu are dreptul să pună concluzii pe excepții sau pe fond. Pentru acest considerent, reclamantul, prin mandatar, a înțeles să invoce excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale, excepție ce a fost respinsă la același termen de judecată, pe motivul că dispozițiile criticate nu au legătură cu soluționarea pe fond a cauzei.

33. Împotriva acestei încheieri de ședință, Marius Alin Cristea, prin mandatar Teodora Condruz, a înțeles să declare recurs. În cadrul recursului, a fost depusă de către Teodora Condruz o cerere de intervenție accesorie în sprijinirea recurentului, prin care aceasta a înțeles să invoce și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul de procedură civilă. Cererea de intervenție accesorie a fost admisă în principiu, iar Curtea Constituțională a fost sesizată ca urmare a admiterii recursului.

34. Cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată de Teodora Condruz, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Curtea a reținut în jurisprudența sa că „legătura cu soluționarea cauzei” prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și pertinenta excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 407 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 4 noiembrie 2019, paragraful 13).

35. De asemenea, constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract. Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât aceasta vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 30). Totodată, Curtea a reținut în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, paragraful 17, că dacă autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia.

36. Or, în ceea ce privește recursul formulat în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea a reținut este vorba despre o cale de atac pe care legiuitorul a conceput-o, distinct de orice calificare procesual-civilă sau penală, numai în privința hotărârilor judecătorești prin care se respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale. Curtea a mai constatat că obiectul recursului este verificarea aprecierii instanței ierarhic inferioare cu privire la soluția pe care aceasta a adoptat-o, aceea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, motivată de neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute în mod exclusiv de art. 29 alin. (1)-(3) din Legea nr. 47/1992. Cu alte cuvinte, se verifică legalitatea respingerii cererii de sesizare a Curții Constituționale prin prisma acestor condiții (Decizia nr. 410 din 11 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1063 din 24 noiembrie 2023, paragraful 21).

37. În această situație, Curtea constată că dispozițiile art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit cărora mandatarul care nu are calitatea de avocat nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor, raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, respectiv recursul împotriva încheierii de respingere a sesizării Curții Constituționale, nu au legătură cu soluționarea acesteia, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

38. Astfel, având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, considerentele antemenționate statuate în jurisprudența Curții sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, unde eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate, în sensul solicitat, nu ar produce nicio consecință în ceea ce privește admiterea sau respingerea căii de atac formulate. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de către intervenienta accesorie, este inadmisibilă, întrucât nu există o legătură cu soluționarea cauzei, în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar eventuala admitere a excepției ridicate nu este de natură să restabilească situația inechitabilă în care se presupune că intervenienta accesorie s-ar fi aflat din cauza neconstituționalității dispozițiilor de drept procedural civil.

39. Referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Alin Cristea, Curtea observă că reglementarea cuprinsă în art. 83 alin. (1) teza a finală din Codul de procedură civilă se înscrie într-un cadru juridic coerent și echilibrat.

40. Având în vedere că dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, jurisprudența constantă a Curții Constituționale (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994) a statuat că instituirea unor reguli speciale nu este contrară principiului egalității atât timp cât acestea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și de aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

41. De asemenea, prin Decizia nr. 860 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 10 aprilie 2020, paragrafele 17 și 18, Curtea a reținut că prevederile art. 83 din Codul de procedură civilă, în ansamblul lor, sunt destinate să asigure plenitudinea dreptului de acces liber la justiție, reglementând reprezentarea convențională ca un mecanism de facilitare a exercitării acestui drept fundamental. În același timp, modalitatea de reglementare a reprezentării convenționale asigură și exercitarea deplină a dreptului de apărare, întrucât limitarea posibilității mandatarului de a pune concluzii orale în fața instanței nu reprezintă altceva decât o garanție pentru realizarea dreptului consacrat de art. 24 din Legea fundamentală. În considerarea importanței acestui tip de apărare în cadrul procesului, legiuitorul a apreciat că este necesar să impună exercitarea acesteia într-o manieră profesionistă, prin intermediul unui avocat, asigurându-se astfel că justițiabilul va beneficia de o apărare care să întrunească exigențele calitative suficiente pentru a-i servi interesele procesuale și a respecta standardele unui proces echitabil.

42. Astfel, pentru situația în care mandatul este dat unei alte persoane decât un avocat, Curtea observă că acest mandatar poate să formuleze cereri în fața instanței, să propună probe, să îndeplinească alte acte de procedură în numele și în interesul părții pe care o reprezintă, însă nu are dreptul de a pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului.

43. Așadar, diferențierea între mandatarul avocat și mandatarul neavocat nu constituie o discriminare, ci o măsură justificată prin natura activităților procesuale vizate. Punerea de concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului cauzei nu este deschisă oricărei persoane, deoarece implică o formare profesională specifică și exercitarea unei profesii juridice reglementate, cum este cea de avocat, aceasta din urmă putând fi desfășurată în baza Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu respectarea Statutului profesiei de avocat și Codului deontologic al avocatului român concepute de Uniunea Națională a Barourilor din România.

44. Prin urmare, limitarea impusă mandatarului neavocat nu este o formă de excludere, ci o garanție a calității actului de justiție și a protecției intereselor părții reprezentate. În acest sens sunt și considerentele din Hotărârea din 18 ianuarie 2012, pronunțată în Cauza *Graziani-Weiss împotriva Austriei*, paragrafele 63 și 64, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că doar avocații practicanți, notarii publici, judecătorii și funcționarii Departamentului Auditorului General care au promovat examenul de barou pentru avocați practicanți sunt scutiți de obligația de a fi reprezentați de un avocat în fața instanțelor judecătorești în cazurile în care reprezentarea este obligatorie. Alte persoane care au studii juridice și au, eventual, o pregătire juridică profesională, dar care nu lucrează ca avocați practicanți, nu au voie să reprezinte părțile în fața instanțelor judecătorești în cazurile în care reprezentarea este obligatorie.

45. Potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2), nimeni nu este mai presus de lege, această normă aplicându-se inclusiv în contextul exercitării drepturilor procedurale. Mandatarul neavocat nu poate pretinde un drept de pledoarie pe fondul cauzei sau asupra excepțiilor procesuale în lipsa unei calificări profesionale adecvate, deoarece legea impune o condiție clară, respectiv calitatea de avocat, aceasta din urmă fiind de natură a conduce la asigurarea unui act de justiție eficient. Așadar, reglementarea nu creează privilegii pentru avocați, ci impune o exigență legală pentru reprezentarea părților în fața instanțelor judecătorești.

46. Această argumentare se menține și în ipoteza în care mandatarul neavocat este consilier juridic, respectiv o persoană care, potrivit art. 6 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic și art. 1 din Codul deontologic al consilierului juridic, îndeplinind condițiile prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei, asigură apărarea

drepturilor și intereselor legitime ale statului, ale autorităților publice centrale și locale, ale instituțiilor publice și de interes public, ale celorlalte persoane juridice de drept public, precum și ale persoanelor juridice de drept privat, în favoarea cărora exercită profesia.

47. Astfel, deși acest mandatar are pregătire juridică, fiind înscris într-un corp profesional cu o organizare proprie, nu deține calitatea de avocat, profesia de consilier juridic fiind reglementată în mod evident distinct de cea de avocat, prin Legea nr. 514/2003, și desfășurată cu respectarea Statutului profesiei de consilier juridic și Codului deontologic al consilierului juridic concepute de Ordinul consilierilor juridici din România.

48. Rezultă astfel chiar din definiția anterior menționată că unui consilier juridic nu îi este conferit dreptul de a pleda în instanță în numele unei persoane fizice, întrucât întreaga activitate juridică a acestuia se află în mod indisolubil legată de entitatea juridică în cadrul căreia este angajat, putând să o reprezinte doar pe aceasta în judecată. Mai mult decât atât, în activitatea sa, potrivit art. 8 din Legea nr. 514/2003, consilierul juridic poate asigura exclusiv consultanța, asistența și reprezentarea entității juridice în favoarea căreia își exercită profesia sau poate asigura avizarea și contrasemnarea actelor cu caracter juridic ale acesteia.

49. Astfel, deși necesară și relevantă, calificarea profesională nu este suficientă în lipsa calității de avocat, care presupune exercitarea unei profesii liberale. Așadar, chiar dacă mandatarul neavocat este consilier juridic, el nu poate fi exceptat de la aplicarea normei, întrucât nu îndeplinește condiția legală esențială, respectiv calitatea de avocat.

50. În legătură cu încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1) astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 148 alin. (2) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 15 alin. (1) și (2) privind libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, raportate la prevederile art. 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitoare la asimilarea, în aplicarea dreptului de stabilire, a societăților constituite în conformitate cu legislația unui stat membru cu persoanele fizice resortisante ale statelor membre, Curtea observă că autorii excepției nu arată în ce constă pretinsa contrarietate dintre dispoziția legală criticată și norma de referință invocată și nici nu poate reține în mod rezonabil vreo critică din cauza lipsei legăturii cu textul supus controlului. Ca atare, această critică este nemotivată.

51. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Teodora Condruz în Dosarul nr. 27.762/3/2018/a1 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Alin Cristea în Dosarul nr. 27.762/3/2018 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 83 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și comasarea numerelor de inventar aferente acestor bunuri aflate în administrarea Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, ale căror date sunt cuprinse în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă comasarea numerelor de inventar MF 144731 și MF 160883 la numărul MF 144731, aferente bunurilor ale căror elemente-cadru de descriere tehnică sunt cuprinse în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera actualizarea corespunzătoare a anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, interimar,

Mădălina-Georgiana Marcu,

secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei, tineretului

și solidarității sociale, interimar,

Silvia Monica Dinică,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 1 octombrie 2026.

Nr. 791.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov,
pentru care se actualizează valoarea de inventar

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țară, județ, localitate, arteră, număr, sector, denumire perimetru concesionat, alte date de localizare, după caz)	Valoarea de inventar — lei —	Data la care este înregistrat cu valoarea de inventar din col. 6 în evidența financiar-contabilă	Titlul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situația juridică	
									Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	144731	8.29.08	Teren	Suprafață teren = 1.069 mp CF = 100312 Brașov	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; str. Avram Iancu nr. 53	1.851.300,00	31.12.2025	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, CUI 24714716 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, CUI 42666669	CF nr. 130 Brașov; Act de donație nr. 355/1948 autentificat la Tribunalul Brașov; HG nr. 727/2008; HG nr. 58/2015; HG nr. 4/2016; HG nr. 22/2023	Administare
2	160883	8.29.08	Ciădire	Suprafață construită = 423 mp; suprafață desfișurată = 1.677 mp; nr. niveluri = 5; regim de înălțime = S + P + 3E CF 100312 Brașov	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; str. Avram Iancu nr. 53	8.651.976,00	31.12.2025	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, CUI 24714716 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, CUI 42666669	HG nr. 4/2016; HG nr. 22/2023; HG nr. 715/2025	Administare
	TOTAL					10.503.276,00				

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului rezultat în urma comasării la poziția cu nr. MF 144731

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/ imobil)	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa (țară, județ, localitate, arteră, număr, sector)	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Data la care este înregistrat cu valoarea de inventar din col. 8 în evidența financiar-contabilă	Titlul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	144731	8.29.08	Imobil	Teren	Suprafață teren = 1.069 mp CF = 100312 Brașov	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; str. Avram Iancu nr. 53	1948	1.851.300,00	31.12.2025	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, CUI 24714716 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, CUI 42666669	CF nr. 130 Brașov; Act de donație nr. 355/1948 autentificat la Tribunalul Brașov; HG nr. 727/2008; HG nr. 58/2015; HG nr. 4/2016; HG nr. 22/2023	Administare
2	160883	8.29.08	Imobil	Ciădire	Suprafață construită = 423 mp; suprafață desfișurată = 1.677 mp ; nr. niveluri = 5; regim de înălțime = S + P + 3E CF 100312 Brașov	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; str. Avram Iancu nr. 53	2012	8.651.976,00	31.12.2025	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, CUI 24714716 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, CUI 42666669	HG nr. 4/2016; HG nr. 22/2023; HG nr. 715/2025	Administare
3 Bun rezultat în urma comasării	144731	8.29.08	Imobil	Ciădire + teren	Suprafață construită = 423 mp; suprafață desfișurată = 1.677 mp; nr. niveluri = 5; regim de înălțime = S + P + 3E Suprafață teren = 1.069 mp CF 100312 Brașov	Țara: România; județul: Brașov; MRJ Brașov; str. Avram Iancu nr. 53	1948 2012	10.503.276,00	31.12.2025	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov, CUI 24714716 Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, CUI 42666669	CF nr. 130 Brașov; Act de donație nr. 355/1948 autentificat la Tribunalul Brașov; HG nr. 727/2008; HG nr. 58/2015; HG nr. 4/2016; HG nr. 22/2023; HG nr. 715/2025	Administare

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul
Dan-Alexandru Groza a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Administrației Fondului pentru Mediu**

Având în vedere propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor formulată prin Adresa nr. 38.415 din 13 august 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/24.191/D.R. din data de 13 august 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 51.479 din 17 august 2026, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan-Alexandru Groza, consilier, clasa I, grad profesional superior, gradația 5 la Serviciul informații fiscale verificare documentară și monitorizare deșeuri din Direcția Generală de Administrare Fiscală, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Administrației Fondului pentru Mediu pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 6 octombrie 2026.
Nr. 316.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea soluțiilor de îmbunătățire a terenului de fundare și a lucrărilor din pământ, indicativ RTC 16-2026”, precum și a reglementării tehnice „Instrucțiune tehnică de execuție pentru soluțiile de îmbunătățire a terenului de fundare, indicativ RTC 17-2026”

În conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 pct. 31) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 25.11.2025 al Comitetului tehnic de specialitate CTS Af Alunecări de teren și mecanica pământurilor și Procesul-verbal de avizare nr. 3 din 20.08.2026 al Comitetului tehnic de coordonare generală, aferente reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea soluțiilor de îmbunătățire a terenului de fundare și a lucrărilor din pământ, indicativ RTC 16-2026”, precum și Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 25.11.2025 al Comitetului tehnic de specialitate CTS Af Alunecări de teren și mecanica pământurilor și Procesul-verbal de avizare nr. 4 din 20.08.2026 al Comitetului tehnic de coordonare generală, aferente reglementării tehnice „Instrucțiune tehnică de execuție pentru soluțiile de îmbunătățire a terenului de fundare, indicativ RTC 17-2026”,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă:

a) reglementarea tehnică „Normativ privind proiectarea soluțiilor de îmbunătățire a terenului de fundare și a lucrărilor din pământ, indicativ RTC 16-2026”, prevăzută în anexa nr. 1;

b) reglementarea tehnică „Instrucțiune tehnică de execuție pentru soluțiile de îmbunătățire a terenului de fundare, indicativ RTC 17-2026”, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin nu se aplică obiectivelor/proiectelor de investiții, indiferent de sursa de finanțare, publică sau privată:

a) pentru care a fost începută procedura de avizare pe baza unui certificat de urbanism emis, aflat în termen de valabilitate la data intrării în vigoare a prezentului ordin;

b) pentru ale căror studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții/proiecte tehnice de execuție au fost inițiate procedurile de achiziție publică până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, prin transmiterea spre publicare a anunțului de participare/emiterea invitației de participare;

c) ale căror proiecte tehnice de execuție sunt în curs de elaborare sau, după caz, în curs de elaborare în baza studiilor de fezabilitate/documentațiilor de avizare a lucrărilor de intervenții menționate la lit. b);

d) ale căror studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții/proiecte tehnice de execuție au fost recepționate de investitorul public sau privat/beneficiarul public sau privat ori au fost depuse spre avizare/aprobare până la data intrării în vigoare a prezentului ordin;

e) pentru care au fost aprobați indicatorii tehnico-economici anterior intrării în vigoare a prezentului ordin;

f) pentru care, la data intrării în vigoare a prezentului ordin, există o autorizație de construire în termen de valabilitate, chiar dacă nu a fost făcut încă anunțul privind începerea lucrărilor, conform Legii nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor;

g) pentru care există un contract de finanțare în termen de valabilitate la data intrării în vigoare a prezentului ordin;

h) ale căror lucrări sunt în curs de execuție la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea următoarele documente:

a) Decizia Biroului executiv al Consiliului științific al Institutului central de cercetare, proiectare și directivare în

construcții nr. 20 din 11.04.1985 pentru aprobarea Normativului privind îmbunătățirea terenurilor de fundare slabe prin procedee mecanice (caietele I....VI), indicativ C 29-1985, publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 8/1985;

b) Decizia Biroului executiv al Consiliului științific al Institutului central de cercetare, proiectare și directivare în construcții nr. 91 din 17.11.1980 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice pentru consolidarea pământurilor sensibile la umezire și a nisipurilor prin silicatzare și electrosilicatzare, indicativ C 168-1980, publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 12/1980;

c) Decizia Biroului executiv al Consiliului științific al Institutului central de cercetare, proiectare și directivare în construcții nr. 59 din 30.09.1988 pentru aprobarea Normativului privind executarea lucrărilor de terasamente pentru realizarea fundațiilor construcțiilor civile și industriale, indicativ C 169-1988, publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 5/1988;

d) Decizia Biroului executiv al Consiliului științific al Institutului central de cercetare, proiectare și directivare în construcții nr. 30 din 3.10.1986 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice pentru folosirea pământurilor stabilizate la lucrările de fundații, indicativ C 196-1986, publicată în Buletinul Construcțiilor nr. 8/1986;

e) Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 4/N din 11.02.1994 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice pentru proiectarea, executarea, recepționarea lucrărilor de îmbunătățire a terenurilor slabe de fundare prin metoda îmbunătățirii cu materiale locale de aport pe cale dinamică, indicativ C 251-1994, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 7/1994;

f) Ordinul ministrului transporturilor, turismului și construcțiilor nr. 311 din 17.02.1979 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice departamentale pentru proiectarea și executarea fundațiilor pentru lucrările de drumuri din pământuri stabilizate cu ciment, indicativ CD 29-1979, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 11/1979;

g) Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 60/N din 3.11.1997 pentru aprobarea Normativului privind îmbunătățirea terenurilor de fundare slabe, prin procedee mecanice și de compactare cu maiul foarte greu — caiet VIII, indicativ NE 008-1997, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 15/1998.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Kövér Orsolya-Mária,

secretar de stat

București, 17 septembrie 2026.

Nr. 1.092.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL ENERGIEI
Nr. 1.205 din 1 octombrie 2026

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 1.449 din 5 octombrie 2026

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind analiza, verificarea, validarea și plata cererilor de decontare, precum și alimentarea conturilor cu sumele necesare decontării compensației prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei

Având în vedere:

— prevederile art. IV alin. (1) din Legea nr. 179/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei;

— prevederile art. 7-10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 7-10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— consultarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în urma căreia a fost emisă Adresa nr. 138.271 din 29.09.2026 a acestei instituții,

în temeiul art. III din Legea nr. 179/2026, al art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale,

ministrul energiei, interimar, și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, interimar, emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind analiza, verificarea, validarea și plata cererilor de decontare, precum și alimentarea conturilor cu sumele necesare decontării compensației prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Procedura prevăzută la art. 1 se aplică cererilor de decontare lunare depuse după data intrării în vigoare a Legii nr. 179/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile

clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, în condițiile stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. IV din Legea nr. 179/2026.

Art. 3. — Ministerul Energiei, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, potrivit competențelor legale.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei, interimar,
Ilie-Gavril Bolojan

p. Ministrul muncii, familiei, tineretului
și solidarității sociale, interimar,
Silvia Monica Dinică,
secretar de stat

PROCEDURĂ

privind analiza, verificarea, validarea și plata cererilor de decontare, precum și alimentarea conturilor cu sumele necesare decontării compensației prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Termenii și noțiunile utilizate în prezenta procedură au semnificația atribuită acestora conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

CAPITOLUL II

Procedura aplicabilă cererilor de decontare aferente Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025

Art. 2. — (1) Prezentul capitol se aplică cererilor de decontare lunare, depuse, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 179/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, în condițiile stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare „ordonanța de urgență nr. 6”.

(2) Cererile se soluționează distinct pentru clienții casnici și clienții noncasnici, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv prin Ministerul Energiei, potrivit competențelor prevăzute de ordonanța de urgență nr. 6.

Art. 3. — (1) Depunerea, luarea în evidență și transmiterea documentelor justificative se realizează potrivit art. 9 alin. (5)-(9) din ordonanța de urgență nr. 6.

(2) Cererile de decontare se elaborează și se emit cu respectarea modelelor din anexele nr. 1 și 2 la ordonanța de urgență nr. 6, iar declarația pe propria răspundere prevăzută la

art. 9 alin. (7) din ordonanța de urgență nr. 6 se va emite cu respectarea modelului din anexa nr. 3 la aceeași ordonanță.

(3) Analiza și verificarea realizate de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv de Ministerul Energiei vizează existența cererii de decontare, a declarației pe propria răspundere și concordanța elementelor de identificare și a sumelor înscrise în aceste documente care stau la baza plății, pentru evitarea efectuării unor plăți duble.

(4) Cererile de decontare și/sau documentația aferentă depuse în format letric nu se iau în considerare.

(5) Verificarea documentelor justificative aferente cererilor de decontare, calculul și validarea valorii finale a compensației se realizează de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în condițiile art. 8 și 9 din ordonanța de urgență nr. 6.

Art. 4. — (1) Pentru cererile de decontare lunare depuse începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 179/2026, plata sumelor se efectuează potrivit art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 6, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr. 179/2026, respectiv se aplică procentul de 60% din valoarea cererii de decontare.

(2) Plata sumelor reprezentând 60% din valoarea cererii de decontare se efectuează în termen de 10 zile lucrătoare după asigurarea fondurilor necesare.

Art. 5. — (1) După validarea valorii compensației, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei transmite către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv către Ministerul Energiei, potrivit art. 9 alin. (10) din ordonanța de urgență nr. 6, valorile aferente compensărilor, conform anexei nr. 4 la aceeași ordonanță.

(2) Diferența dintre valoarea determinată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, conform anexei nr. 4 la ordonanța de urgență nr. 6, și valoarea prevăzută la art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 6 se achită furnizorului în termen de 10 zile lucrătoare de la transferul fondurilor cu această destinație de către Ministerul Finanțelor, în contul Ministerului Energiei/Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială.

(3) Dacă valoarea validată este mai mică decât suma plătită parțial, conform prevederilor art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 6, furnizorul restituie diferența în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării valorii determinate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Pentru sumele nerecuperate în termenul prevăzut la alin. (3) se calculează și se percep dobânzi și penalități de întârziere în condițiile stabilite potrivit art. 9 alin. (10) lit. d) din ordonanța de urgență nr. 6.

Art. 6. — (1) În vederea alimentării conturilor cu sumele necesare efectuării plăților prevăzute la art. 4 și 5, Ministerul Energiei și Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, după caz, fundamentează și centralizează necesarul de fonduri distinct pentru clienții noncasnici și pentru clienții casnici.

(2) Necesarul de fonduri se transmite Ministerului Finanțelor în vederea asigurării sumelor și alimentării conturilor, în limita creditelor bugetare aprobate și din sursele legal constituite, cu respectarea legislației în domeniul finanțelor publice.

(3) Solicitățile de fonduri evidențiază distinct sumele aferente plății de 60% din valoarea solicitată prin cererea de decontare.

(4) Plățile aferente compensațiilor datorate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează din fondurile bugetare aprobate cu această destinație în bugetul anului 2026.

(5) În situația în care necesarul de fonduri pentru efectuarea plăților prevăzute la alin. (1) depășește creditele bugetare aprobate pentru anul 2026, necesarul suplimentar se asigură, după caz, prin rectificarea bugetară, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Procedura aplicabilă cererilor

aferente Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022

Art. 7. — (1) Prezentul capitol se aplică cererilor de decontare depuse conform art. 9 alin. (10) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, aferente consumurilor realizate în perioada 1 aprilie 2024-31 martie 2025 aferente schemei de sprijin instituite prin această ordonanță de urgență.

(2) Cererile se soluționează distinct pentru clienții casnici și clienții noncasnici, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv prin Ministerul Energiei, potrivit competențelor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Depunerea, luarea în evidență și transmiterea documentelor justificative se realizează potrivit art. 9 alin. (5)-(9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare „ordonanța de urgență nr. 27”.

(2) Cererile de decontare se elaborează și se emit cu respectarea modelelor din anexele nr. 1 și 2 la ordonanța de urgență nr. 27, iar declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 9 alin. (7) din ordonanța de urgență nr. 27 se va emite cu respectarea modelului din anexa nr. 3 la aceeași ordonanță.

(3) Analiza și verificarea realizate de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv de Ministerul Energiei vizează existența cererii de decontare, a declarației pe propria răspundere și concordanța elementelor de identificare și a sumelor existente în aceste documente care stau la baza plății, pentru evitarea efectuării unor plăți duble.

(4) Cererile de decontare și/sau documentația aferentă depuse în format letric nu se iau în considerare.

(5) Verificarea documentelor justificative aferente cererilor de decontare, calculul și validarea valorii finale a compensației se

realizează de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în condițiile art. 8 și 9 din ordonanța de urgență nr. 27.

Art. 9. — (1) Pentru cererile de decontare lunare depuse începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 179/2026, plata sumelor se efectuează potrivit art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 27, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin Legea nr. 179/2026, respectiv se aplică procentul de 60% din valoarea cererii de decontare.

(2) Plata sumelor reprezentând 60% din valoarea cererii de decontare prevăzute la alin. (1) se efectuează în baza declarației pe propria răspundere a furnizorului prevăzute la art. 9 alin. (7) din ordonanța de urgență nr. 27, după efectuarea verificărilor administrative prevăzute la art. 8 alin. (3) și după asigurarea fondurilor necesare.

Art. 10. — (1) După validarea valorii compensației, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei transmite, potrivit art. 9 alin. (10) din ordonanța de urgență nr. 27, valorile aferente compensărilor către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv către Ministerul Energiei.

(2) Diferența dintre valoarea determinată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, conform anexei nr. 4 la ordonanța de urgență nr. 27, și valoarea prevăzută la art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 27 se achită furnizorului în termen de 10 zile lucrătoare de la transferul fondurilor cu această destinație de către Ministerul Finanțelor, în contul Ministerului Energiei/Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială.

(3) Dacă valoarea determinată este mai mică decât suma plătită parțial, conform prevederilor art. 9 alin. (10) lit. a) din ordonanța de urgență nr. 27, furnizorul are obligația să restituie diferența dintre cele două valori în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării valorii determinate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Pentru sumele nerecuperate în termenul prevăzut la alin. (3) se calculează și se percep dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit art. 9 alin. (10) lit. d) din ordonanța de urgență nr. 27.

Art. 11. — (1) În vederea alimentării conturilor cu sumele necesare efectuării plăților prevăzute la art. 9 și 10, Ministerul Energiei și Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, după caz, fundamentează și centralizează necesarul de fonduri distinct pentru clienții noncasnici și pentru clienții casnici.

(2) Necesarul de fonduri se transmite Ministerului Finanțelor în vederea asigurării sumelor și alimentării conturilor, în limita creditelor bugetare aprobate și din sursele legal constituite, cu respectarea legislației privind finanțele publice.

(3) Solicitățile de fonduri evidențiază distinct sumele aferente plății de 60% din valoarea solicitată prin cererea de decontare.

(4) Plățile aferente compensațiilor datorate în temeiul ordonanței de urgență nr. 27 se efectuează din fondurile bugetare aprobate cu această destinație în bugetul anului 2026.

(5) În situația în care necesarul de fonduri pentru efectuarea plăților prevăzute la alin. (1) depășește creditele bugetare aprobate pentru anul 2026, necesarul suplimentar se asigură, după caz, prin rectificarea bugetară, în condițiile legii.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 1.413

din 19 martie 2026

Dosar nr. x/45/2025

Președinte: Carmen Ilie — judecător
Gabriela Bogasiu — judecător
Liliana Vișan — judecător
Miron Cornel Olaru — magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul formulat de recurențele reclamante A SRL, B SRL, C SRL, D SRL, E SRL, F SRL, G SRL și H SRL împotriva Sentinței nr. 151 din 28 mai 2025 a Curții de Apel I. — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimatul-pârât M.T.I., prin consilier juridic, lipsind recurențele reclamante A SRL, B SRL, C SRL, D SRL, E SRL, F SRL, G SRL și H SRL.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, învederând faptul că recursul a fost formulat cu respectarea termenului prevăzut de lege, fiind timbrat, că intimatul-pârât a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității recursului, comunicată recurențelor, care au depus note scrise și practică judiciară.

Înalta Curte acordă cuvântul asupra excepției nulității recursului, invocată de intimatul-pârât prin întâmpinare.

Intimatul-pârât, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției nulității recursului, considerând că motivele de recurs nu se încadrează în cazurile de casare prevăzute de lege.

Înalta Curte, deliberând, respinge excepția nulității recursului, apreciind că motivele invocate pot fi subsumate prevederilor art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Nemaifiind cereri de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Intimatul-pârât, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului, ca nefondat, arătând că prima instanță a fost investită cu constatarea nelegalității dispozițiilor art. I pct. 9 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, iar în susținerea pretențiilor lor recurențele-reclamante au invocat prevederile art. 3 pct. 47 și ale art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011, pretinzând încălcarea celor din urmă. Așa cum a constatat instanța de fond, în mod corect, cele două articole se referă la transportul interjudețean de persoane și la condițiile în care se acordă și se retrage licența, impunându-se respingerea recursului.

Înalta Curte, luând act de susținerile părții, în conformitate cu dispozițiile art. 394 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului declarat.

ÎNALTA CURTE,

asupra recursului de față, din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Cererea de chemare în judecată. Hotărârea instanței de fond

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Curții de Apel I. — Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 5.05.2025, reclamantele E SRL, F SRL, D SRL, H SRL, A SRL, B SRL, C SRL și G SRL au solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, anularea

art. I pct. 9 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 5 martie 2025, în privința dispoziției prin care a fost introdus art. 55¹ alin. (10) în Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, și suspendarea executării aceluiași dispoziții.

Prin Sentința nr. 151 din 28 mai 2025, Curtea a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamante.

2. Cererea de recurs

Împotriva acestei hotărâri reclamantele E SRL, F SRL, D SRL, H SRL, A SRL, B SRL, C SRL și G SRL au formulat recurs, solicitând casarea sentinței recurate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată.

Au citat reclamantele dispozițiile art. 3 pct. 47 și ale art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare (OG nr. 27/2011), apreciind că dispozițiile art. 55¹ alin. (10) din normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, cu modificările și completările ulterioare, excedează/contravin reglementărilor cuprinse în OG nr. 27/2011, întrucât nici în definiția legală a noțiunii de transport rutier interjudețean și nici în celelalte prevederi legale nu există o limitare cu privire la îmbarcarea/debarcarea pasagerilor în stațiile amplasate pe traseu.

Judecătorul fondului a realizat o confuzie între condiția de validitate extrinsecă a competenței materiale de a emite anumite acte administrative și condițiile de validitate intrinseci care privesc conținutul respectivelor acte. Faptul că ministrul transporturilor și infrastructurii este abilitat să emită norme prin care să reglementeze serviciul de transport nu echivalează cu faptul că normele pot fi emise cu încălcarea cadrului prevăzut în actul normativ de nivel superior pentru aplicarea căruia au fost emise.

Raționamentul că limitarea îmbarcării pasagerilor a fost dispusă în vederea asigurării unui mediu concurențial corect între operatorii de transport interjudețean și operatorii de transport județean care efectuează cursa pe același traseu este incorect, întrucât prin dispozițiile contestate nu se interzice îmbarcarea pasagerilor pentru stații de destinație situate în același județ, ipoteză în care s-ar putea susține existența unei departajări între cele două tipuri de transport, interdicția vizând strict raza teritorială a județului în care se află capătul de traseu de plecare.

În cazul în care s-ar fi dorit evitarea suprapunerii între traseele județene și cele interjudețene în scopul asigurării unui mediu concurențial, interdicția ar fi trebuit să vizeze îmbarcarea/debarcarea din stații situate pe raza teritorială a tuturor județelor tranzitate de o cursă de transport interjudețean, și nu doar îmbarcarea/debarcarea între stațiile situate pe raza teritorială a județului în care se află capătul de traseu de plecare, norma criticată dezavantajându-i pe operatorii de transport din județele de graniță.

Prin interzicerea îmbarcării pasagerilor pentru călătorii către stațiile de destinație de pe raza administrativ-teritorială a județului în care este situat capătul de traseu de plecare,

dispoziția normativă contestată instituie în sarcina operatorilor de transport rutier obligația de a interzice pasagerilor să coboare în stații situate în același județ cu capătul de traseu de plecare, obligație imposibil de dus la îndeplinire.

De asemenea, în cazul beneficiarilor de gratuități la transportul rutier (persoanele prevăzute de Legea nr. 44/1994 — veteranii, invalizii și văduvele de război sau de Legea nr. 448/2006 — persoanele cu dizabilități), agentul economic operator de transport nu are posibilitate de a limita îmbarcarea pasagerilor prin refuzul de a elibera bilete/legitimații de călătorie pentru stații de destinație amplasate pe raza teritorială a județului în care se află capătul de traseu de plecare, persoanele în cauză având dreptul să efectueze călătoria pe baza biletelor eliberate de alte entități.

3. Apărările formulate

Intimatul-pârât Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității recursului, pentru nemotivare. În subsidiar, a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

II. Soluția instanței de recurs

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate de recurent și a apărărilor intimatului-pârât, în raport cu actele și lucrările dosarului și cu dispozițiile legale incidente, Înalta Curte constată că recursul, întemeiat pe motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, este fondat, pentru următoarele considerente.

1. Argumente de fapt și de drept relevante

Obiectul acțiunii privește anularea art. 1 pct. 9 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, în privința dispoziției prin care a fost introdus art. 55¹ alin. (10) în Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011.

Potrivit dispozițiilor contestate, „Pe raza administrativ-teritorială a județului unde este situat capătul de traseu de plecare este permisă numai îmbarcarea călătorilor pentru stațiile din județele de tranzit, respectiv pentru stațiile situate pe raza administrativ-teritorială a județului în care este situat capătul de traseu de sosire.”

Recurentele-reclamante au susținut că norma menționată este nelegală pentru că ar contraveni art. 3 pct. 47 și art. 36 din OG nr. 27/2011, referitoare la definiția transportului rutier și la modul de efectuare a transportului public interjudețean, dispoziții care nu impun nicio restricție la întocmirea graficului de circulație.

Intimatul-pârât a apreciat că dispozițiile art. 55¹ din normele metodologice, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, corespund scopului desfășurării tuturor tipurilor de transport de persoane, care trebuie să respecte principiile consacrate de art. 1 din OG nr. 27/2011 (al liberei concurențe, al garantării accesului liber și nediscriminatoriu la piața transportului rutier, al protecției mediului înconjurător, al protejării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice).

Instanța de fond, în motivarea soluției de respingere a acțiunii, a reținut, în esență, că dispozițiile criticate nu contravin actului normativ de rang superior, OG nr. 27/2011, și că este rezonabilă justificarea adusă de pârât pentru introducerea limitării, respectarea limitelor teritoriale pentru fiecare tip de transport și asigurarea egalității între operatorii de transport interjudețean și județean care efectuează cursa pe același traseu, pentru a asigura un mediu corect din punct de vedere concurențial. De asemenea, a mai apreciat instanța că articolul vizat nu interzice coborârea pasagerilor pe teritoriul județului în care se află și stația de îmbarcare, ci doar îmbarcarea acestora

dacă declară că intenționează să călătorească până la o stație situată în interiorul județului în care se află stația de plecare.

Înalta Curte reține că art. 3 pct. 47 din OG nr. 27/2011 definește transportul rutier prin prisma criteriului geografic, respectiv transportul care se efectuează între capătul de traseu de plecare și capătul de traseu de destinație situate în județe diferite, iar art. 36 din aceeași ordonanță reglementează serviciul public de transport. Niciuna dintre aceste dispoziții nu stabilește vreo restricție teritorială cu privire la operațiunile de urcare sau coborâre a pasagerilor în stațiile aflate pe traseu.

Potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actele normative date în executarea legilor sau ordonanțelor se emit doar în limitele și în baza legii pe care o aplică. Însă, prin introducerea interdicției de îmbarcare/debarcare în interiorul primului județ tranzitat (cel de plecare), Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, prin introducerea art. 55¹ în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, realizează o adăugare la dispoziția normativă superioară, prin faptul că restrânge caracterul unitar al licenței de traseu.

Restricția, astfel cum a fost formulată, se referă la libertatea călătorilor pe raza județului unde este situat punctul de plecare, fiindu-le interzis accesul în mijlocul de transport dacă stația de destinație se află situată în același județ. Doar călătorilor care urmează să coboare în stații situate în județele de tranzit sau în județul unde se află stația finală de pe traseu le este permis accesul în mijlocul de transport al operatorului rutier. Corelativ, operatorului de transport interjudețean i se impune să îmbarce doar călători care au ca destinație o stație din afara județului unde este situată stația de plecare. De asemenea, călătorii care se îmbarcă în stațiile din județele de tranzit pot călători chiar dacă ar coborî în același județ cu stația unde s-au îmbarcat.

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a justificat măsura prin necesitatea protejării mediului concurențial și a operatorilor de transport județean.

Însă instanța de control judiciar apreciază că această măsură duce la o discriminare nejustificată și nu răspunde scopului declarat al normei (evitarea suprapunerii și protejarea concurenței), pentru că interdicția ar fi trebuit aplicată în toate județele tranzitate de o cursă interjudețeană. Restricția privește doar raza teritorială a județului de plecare, dezavantajând, nejustificat, călătorii și operatorii de transport aflați în județul unde se află stația de plecare (în județul de graniță).

De asemenea, obiectiv, este greu de pus în aplicare o asemenea măsură, pentru că operatorul economic (șoferul acestuia) nu poate împiedica un pasager să coboare într-o stație autorizată de pe traseu, chiar dacă această stație se află în același județ cu stația de plecare.

Nu poate fi primit punctul de vedere al primei instanțe că obligația de a îmbarca doar pasageri care călătoresc în afara județului de plecare este corelată cu obligația de a încasa contravaloarea biletului aferent destinației declarate și că, la apariția unei situații neanticipate de călător, șoferul poate permite debarcarea acestuia chiar în interiorul județului de plecare.

Dacă s-ar avea în vedere acest raționament, călătorul ar putea fi „constrâns” să achite o cursă interjudețeană, chiar dacă destinația sa se află în același județ, numai pentru a se putea îmbarca în mijlocul de transport. Faptul încasării contravalorii unui bilet interjudețean nu schimbă caracterul restrictiv al normei doar pentru că pasagerul (din diverse motive, după ce a achitat bilet pentru o stație din alt județ) ar putea coborî într-o stație din același județ cu stația de plecare.

Astfel, călătorul ar fi obligat să plătească pentru un serviciu de care nu beneficiază numai pentru a se putea îmbarca în

mijlocul de transport, ceea ce contravine principiului protejării intereselor persoanelor fizice clamat de emitentul dispoziției contestate.

Înalta Curte constată că este întemeiat și argumentul recurentelor-reclamante în sensul că articolul în discuție ar putea încălca drepturile recunoscute categoriilor de persoane protejate prin legi speciale (veteranii, invalizii și văduvele de război sau persoanele cu dizabilități), ale căror bilete de călătorie sunt emise de autoritățile competente, iar operatorul privat de transport este obligat să le accepte la îmbarcare.

Astfel, aplicarea art. 55¹ alin. (10) din normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011 ar obliga operatorul de transport să refuze îmbarcarea unei persoane protejate pe motiv că stația sa de coborâre se află în același județ cu stația de îmbarcare, ceea ce ar duce la încălcarea drepturilor acestor persoane.

Prin urmare, Înalta Curte apreciază că se impun admiterea acțiunii și anularea prevederilor art. 55¹ alin. (10) din normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, introdus prin art. I pct. 9 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, iar, în raport cu această soluție, nu se mai impune analiza cererii de suspendare a aceluiași prevederi, anulate definitiv.

2. Temeiul legal al soluției pronunțate în recurs

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul art. 496 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, va admite recursul, va casa hotărârea recurată și, rejudecând, va admite acțiunea și va anula dispozițiile contestate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul formulat de recurente-reclamante A SRL, B SRL, C SRL, D SRL, E SRL, F SRL, G SRL și H SRL împotriva Sentinței nr. 151 din 28 mai 2025 a Curții de Apel I. — Secția contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, în rejudecare:

Admite acțiunea reclamantelor formulată în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

Anulează art. I pct. 9 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 132/2025, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 5 martie 2025, în privința dispoziției prin care a fost introdus art. 55¹ alin. (10) în Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 19 martie 2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

JUDECĂTOR
CARMEN ILIE

Magistrat-asistent,
Miron Cornel Olaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

